

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
ในการจัดสวัสดิการเพื่อผู้สูงอายุในประเทศไทย
FACTORS AFFECTING THE SUCCESS OF ESTABLISHING
THE PUBLIC PRIVATE PARTNERSHIPS IN
ELDERLY WELFARE PROVIDED IN THAILAND

วันที่รับต้นฉบับบทความ: 25 ตุลาคม 2562

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ: 15 มีนาคม 2563

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 24 มีนาคม 2563

รัฐชาติ ทัศนัย*

Rattachart Thatsanai

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย ใช้การวิจัยแบบผสมผสานเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 17 คน และการสนทนากลุ่มจากผู้สูงอายุจังหวัดละ 15 คน ขณะที่การศึกษาเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุจากจังหวัดที่เป็นตัวอย่าง จำนวน 1,991 คน พบว่าสวัสดิการที่ผู้สูงอายุต้องการจากการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเป็นสวัสดิการทั่วไป แต่ก็ให้ความสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับสวัสดิการการจ้างงาน การรักษาพยาบาล และที่อยู่อาศัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการเพื่อผู้สูงอายุ พบว่าตัวแปรทั้งหมดที่นำมาศึกษานั้น สามารถอธิบายความสำเร็จในภาพรวมได้ร้อยละ 37.10 ($R^2 = 0.371$) จากการวิจัยพบว่ามีเพียง 4 ปัจจัยเท่านั้นที่ส่งผลต่อความสำเร็จในภาพรวม ได้แก่ การดำเนินการของภาคเอกชน การดำเนินการของภาคประชาชน การบริหารจัดการและความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 นอกจากนี้การวิจัยเชิงคุณภาพได้ชี้ให้เห็นว่าการดำเนินการภาครัฐเป็นอีกปัจจัยที่มีส่วนสำคัญด้วยเช่นกัน แนวทางในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุประกอบด้วย 5 ปัจจัยดังกล่าว ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลัก และมีองค์ประกอบเสริมคือ มาตรการการจูงใจทางภาษี และการกระตุ้นทางเศรษฐกิจ ซึ่งเมื่อนำมาเชื่อมโยงให้มีความสอดคล้องกันจะเป็นแนวทางในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย

คำสำคัญ: การเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน, สวัสดิการ, ผู้สูงอายุ

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ e-Mail: kunrattachart@gmail.com

ABSTRACT

The main objective of this research is to study the guidelines for creating a partnership between the government and the private sector in the provision of elderly welfare in Thailand. Using a combination of research to collect data from 17 in-depth interviews and group discussions from 15 elderly persons in each province. While quantitative studies, the research team collected data from 1,991 elderly from the sample provinces. The results showed welfare that the elderly want from the creation of a partnership between the public and private sectors is general welfare, but special attention is paid to the welfare of employees. Medical treatment and housing. Factors affecting the success of establishing a partnership between the public and private sectors in providing welfare for the elderly. It was found that all variables that were studied were 37.1 percent ($R^2 = 0.371$). The study found that only four factors affected overall success include Private sector operations, Public sector operations, Management, and Cooperation from all sectors. With statistical significance at .001. Qualitative research has indicated that Government operations are another critical factor as well. However, qualitative research suggests that government action is another important factor as well. The guidelines for creating a partnership between the government and the private sector in the provision of elderly welfare are made up of 5 factors, which are the main components, and the additional elements are Tax incentive measures And economic stimulation, which, when linked to each other, will be a guideline for creating a partnership between the government and the private sector in the provision of elderly welfare in Thailand.

Keywords: public private partnerships, welfare, elderly.

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากรโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ นับเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการของภาครัฐและเอกชนในหลายประการ สิ่งหนึ่งที่ผู้สูงอายุเหล่านั้นคาดหวังคือตนจะต้องได้รับสิทธิในการบริการหรือการเข้าถึงการบริการจากภาครัฐหรือภาคเอกชน ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการเก็บเกี่ยวผลผลิตจากการที่ผู้สูงอายุเหล่านั้นทำงาน มาตลอดช่วงชีวิต ซึ่งในส่วนของผลผลิตอาจออกมาในรูปของเงินสวัสดิการ เงินบำนาญ หรือสวัสดิการ ในประเภทอื่น ๆ ที่ภาครัฐเป็นผู้ทำหน้าที่หลักในการจัดหาและบริการ ซึ่งการจัดสวัสดิการต่าง ๆ นั้น

นับว่าต้องใช้งบประมาณจากภาครัฐเป็นจำนวนมาก จากการศึกษาที่ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่ต้องพัฒนาด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างพื้นฐานทั้งในกลุ่มของ Hard Infrastructure หรือแม้แต่ Soft Infrastructure ซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก ประกอบกับบรรยาธิปไตยของภาครัฐไม่เพียงพอ (พลภัทร บุราคม, 2558) จึงทำให้ประเทศไทยมีงบประมาณเพื่อการลงทุนเพียงร้อยละ 16-17 ขณะที่ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำสูงที่สุดถึงกว่าร้อยละ 73-74 (วรพล โสคติยานุรักษ์, 2559) การนำแนวคิดของการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (public-private partnership: PPP) มาปรับใช้ ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวจะเข้ามาแก้ไขปัญหาทางการเงินและปัญหาอื่น ๆ ที่ทำให้ภาครัฐไม่สามารถดำเนินนโยบายได้เต็มที่ โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาจับบทบาทเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสามารถบริหารจัดการตามนโยบายหรือโครงการที่ภาครัฐต้องการได้ (new public management: NPM) (Pattberg et al., 2012) การนำแนวคิดเรื่องการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนมาปรับใช้ในการจัดสวัสดิการเพื่อผู้สูงอายุในประเทศไทย มีประโยชน์หรือข้อดีอื่น ๆ เช่น ผู้สูงอายุจะได้รับการบริการที่ดี ได้เข้าถึงการบริการที่เกิดจากความร่วมมือมีทางเลือกเพิ่มมากขึ้น ขณะที่ภาครัฐก็จะได้แหล่งทุนมากขึ้น ลดความเสี่ยงจากการลงทุนต่าง ๆ ประเทศมีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น ขณะที่ภาคเอกชนก็จะมีโอกาสในการลงทุน ส่วนประชาชนในช่วงวัยอื่น ๆ ก็จะได้รับโอกาสในการจ้างงานเพิ่มขึ้น (Delmon, 2009)

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย และปัจจัยแห่งความสำเร็จในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะสวัสดิการที่ผู้สูงอายุต้องการจากการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย
3. เพื่อนำเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน คือการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน หมายถึง ข้อตกลงที่เป็นการบริการที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของภาครัฐที่ภาคเอกชนทำให้ โดยเป็นข้อตกลงที่ชัดเจนเพื่อนำส่งการบริการสาธารณะหรือโครงสร้างพื้นฐานของฝ่ายรัฐ

ปีที่ 16 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน-มิถุนายน 2563

ผู้วิจัยพบว่ามีความคิด ทฤษฎี กฎ ระเบียบ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่แก้ไขปัญหาด้านงบประมาณภาครัฐและส่งเสริมการจ้างงานในภาคเอกชน ส่วนวิธีการดำเนินการได้ศึกษาจากแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (new public management: NPM) (Pattberg et al., 2012, p. 2) และพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2556 (ออนไลน์, 2556) จากแนวคิดการสร้างการเป็นหุ้นส่วนดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาประยุกต์กับปัญหาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุของไทย ซึ่งเป็นปัญหาทั้งงบประมาณและการดำเนินงาน (กรมกิจการผู้สูงอายุ, ออนไลน์, 2559) โดย ชัชชชา บุญนิยมแดง และจิตาภา ธิรศิริกุล (2560) ได้กล่าวถึงมาตรการของประเทศเกาหลีที่ส่งเสริมให้เอกชนจ้างงานผู้สูงอายุมากขึ้น นอกจากนี้ วิพรรณ ประจวบเหมาะ (2553) ได้ชี้ให้เห็นว่า การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุควรครอบคลุมการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถใช้ชีวิตในบ้านปลายอย่างมีความสุขและไม่เป็นภาระของใคร แนวคิดดังกล่าวเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกัน เพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่การจัดสวัสดิการเพื่อผู้สูงอายุให้ประสบความสำเร็จของภาครัฐและภาคเอกชน จากการทบทวนวรรณกรรมมีตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ตัวแปรต้น คือ 1) การดำเนินการภาครัฐ 2) การดำเนินการภาคเอกชน 3) การดำเนินการภาคประชาชน 4) การเข้าถึงการให้บริการของผู้สูงอายุ 5) การบริหารจัดการในการเป็นหุ้นส่วนระหว่างรัฐและเอกชน และ 6) ความร่วมมือของฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ส่วนตัวแปรตามคือ ความสำเร็จในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการเพื่อผู้สูงอายุ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวน 10,731,000 ราย เลือกกลุ่มตัวอย่างจากจังหวัดที่มีดัชนีการสูงวัยและมีลำดับความรุนแรงของการเป็นผู้สูงอายุสูงสุดในแต่ละภาค ได้ตัวแทน 5 จังหวัด และใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างของจังหวัดที่เป็นตัวแทน ดังนี้ กรุงเทพฯ จำนวน 400 คน ลำปาง จำนวน 399 คน ขอนแก่น จำนวน 398 คน สิงห์บุรี จำนวน 396 คน และพัทลุง จำนวน 398 คน การวิจัยเชิงคุณภาพใช้กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 17 คน เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และการสนทนากลุ่มใช้ตัวแทนจากผู้สูงอายุจากทั้ง 5 จังหวัดที่ได้กล่าวไปแล้ว จังหวัดละ 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (mix research) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล 2) ปัจจัยแห่งความสำเร็จ และ 3) ความสำเร็จในการสร้างการเป็นหุ้นส่วน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม และการสังเกต ในการตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (focus group) กับผู้สูงอายุในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสวัสดิการที่ต้องการ หากมีการสร้างการเป็น

หุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการเพื่อผู้สูงอายุ ซึ่งจะนำไปพัฒนาในการตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ส่วนวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ใช้วิธีเชิงปริมาณในการหาคำตอบ สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ใช้ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมาประกอบกันเพื่อหาคำตอบ โดยเน้นไปที่ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (correlation analysis) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression) ส่วนการวิเคราะห์เชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (analytic induction) และการวิเคราะห์โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (typological analysis)

ผลการวิจัย

1. สวัสดิการที่ผู้สูงอายุต้องการจากการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ มีดังนี้ 1) การรองรับเกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้สูงอายุ 2) การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ 3) กิจกรรมนันทนาการ 4) การจัดหลักสูตรผู้สูงอายุ 5) การจ้างงาน 6) การท่องเที่ยว 7) งบประมาณ 8) ต้องการให้ภาคเอกชนสนับสนุนอุปกรณ์ทางการแพทย์ 9) ต้องการให้ปรับปรุงโรงพยาบาลสำหรับผู้สูงอายุ 10) สวัสดิการค่ารักษาพยาบาล 11) เพิ่มเงินเบี้ยยังชีพ 12) ต้องการให้ทุกคนเข้าถึงสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุโดยไม่เลือกปฏิบัติ นอกจากนี้ยังมีสวัสดิการหรือการบริการเฉพาะที่ผู้สูงอายุต้องการอีก เช่น รถรับส่งผู้สูงอายุ การจ้างงานผู้สูงอายุ การศึกษาสำหรับผู้สูงอายุที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ และหลักประกันทางการเงิน

2. ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย พบว่าตัวแปรทั้งหมดที่นำมาศึกษานั้น สามารถอธิบายความสำเร็จในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการเพื่อผู้สูงอายุในภาพรวมได้ร้อยละ 37.10 ($R^2 = 0.371$) ซึ่งมีเพียง 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการเพื่อผู้สูงอายุในภาพรวม ประกอบด้วย การดำเนินการของภาคเอกชน การดำเนินการของภาคประชาชน การบริหารจัดการ และความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 (ดังตารางที่ 1) นอกจากนี้ ผลการวิจัยเชิงคุณภาพยังแสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านการดำเนินงานภาครัฐก็เป็นปัจจัยที่สำคัญด้วยเช่นกัน

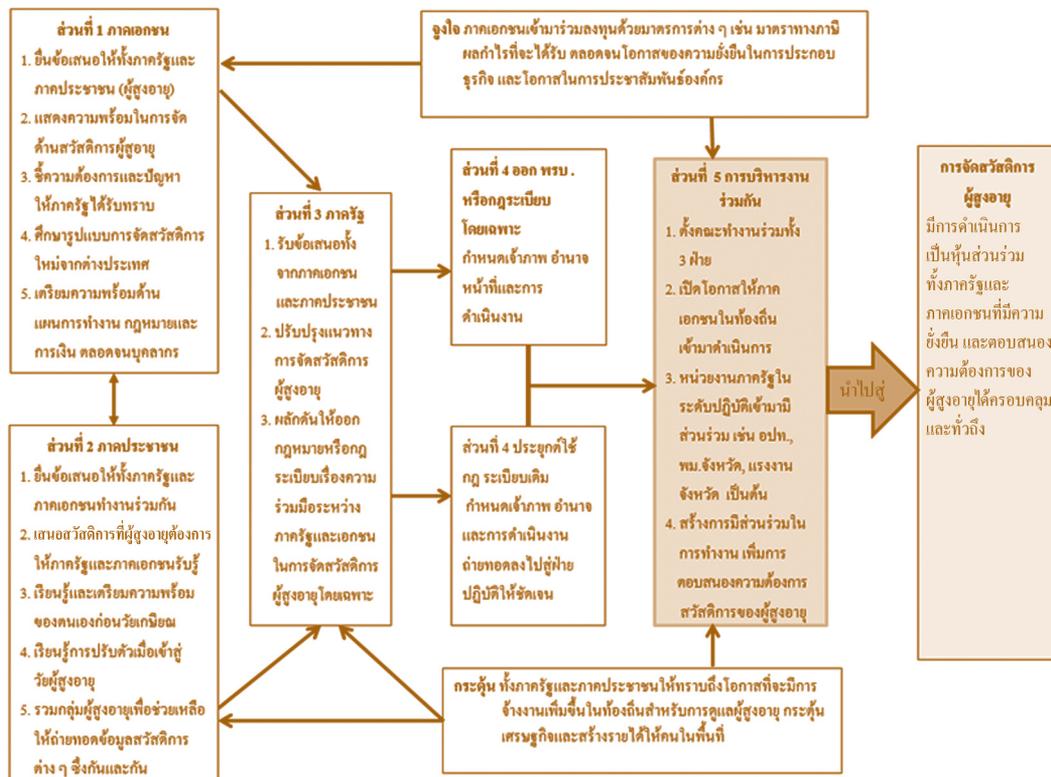

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ: ความสำเร็จในการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุในภาพรวม

Success Factors	B	Std. Erro	Beta	t	Sig	Collinearity Tolerance	VIF
การดำเนินการภาครัฐ	0.015	0.020	0.021	0.735	0.463	0.375	2.666
การดำเนินการภาคเอกชน	0.069	0.017	0.142	3.949	0.000***	0.249	4.013
การดำเนินการภาคประชาชน	0.194	0.028	0.208	6.996	0.000***	0.362	2.759
การบริหารจัดการในการเป็นหุ้นส่วนระหว่างรัฐและเอกชน	0.065	0.019	0.108	3.407	0.001***	0.322	3.109
การเข้าถึงการให้บริการของผู้สูงอายุ	0.006	0.035	0.005	0.162	0.871	0.341	2.930
ความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	0.206	0.032	0.206	6.442	0.000***	0.314	3.185
R²			0.371				
Durbin-Watson			1.823				

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

3. แนวทางที่เหมาะสมในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย โดยแนวทางดังกล่าวประกอบด้วย 5 ส่วน ซึ่งเป็นทั้งองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบเสริม เมื่อนำมาเชื่อมโยงให้มีความสอดคล้องกันก็จะเป็นแนวทางในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แนวทางที่เหมาะสมในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย

อภิปรายผล

แม้ว่าผลการวิจัยจะพบว่า การดำเนินการของภาครัฐในเชิงปริมาณนั้นไม่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย เนื่องจากจากการดำเนินการของภาครัฐในอดีตที่ส่งผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน แต่อย่างไรก็ตามผลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพแสดงความแตกต่างออกไปว่า ภาครัฐยังเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการดำเนินนโยบายดังกล่าว เพราะการขับเคลื่อนนโยบายในประเทศไทย บทบาทของภาครัฐยังคงมีความสำคัญอยู่มาก ส่วนการดำเนินการของภาคเอกชนนั้นถือเป็นการขับเคลื่อนในลักษณะของการดำเนินการหรือการนำไปปฏิบัติ ซึ่งสามารถสร้างผลลัพธ์ที่ออกมาเป็นรูปธรรมได้ดีกว่าภาครัฐ นอกจากนี้ ผลวิจัยที่พบว่า การดำเนินการของภาคเอกชนส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย เพราะการดำเนินการในลักษณะของการเป็นหุ้นส่วนร่วมของภาคเอกชน

ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านบางประการของภาคเอกชนที่มีมากกว่าภาครัฐ ส่วนการดำเนินการของภาคประชาชนที่ส่งผลต่อความสำเร็จนั้น เนื่องมาจากการดำเนินการต่าง ๆ มักจะเป็นโครงการที่มีผลกระทบต่อประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับการดำเนินการภาคประชาชน ส่วนการบริหารจัดการก็นับเป็นกระบวนการสำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินการต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Ramakrishnan (Online, 2012) ที่พบว่า ในการบริหารจัดการนั้น การเลือกภาคเอกชน การกำหนดโครงการ การออกนโยบาย และการติดตามโครงการ ส่งผลต่อความสำเร็จในการเป็นหุ้นส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชน เพราะความร่วมมือเป็นกระบวนการที่มีเป้าประสงค์ในการดำเนินการบางประการร่วมกัน เมื่อเกิดความร่วมมือย่อมทำให้เกิดความสำเร็จ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อลงกต สารกาล และศักดิ์สิทธิ์ ฆารเลิศ (2561) ที่พบว่า การที่ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ร่วมมือกัน ทำงานร่วมกัน วางแผนร่วมกัน ตัดสินใจลงมือปฏิบัติ และระดมทรัพยากรร่วมกัน จะส่งผลต่อความสำเร็จของการเป็นหุ้นส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะ

จากการเปลี่ยนแปลงทางประชากรของประเทศไทยที่เข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ และจำนวนของผู้สูงอายุที่จะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต การดำเนินการเพื่อรองรับการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนจึงเป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนต้องรับมือ จากข้อจำกัดต่าง ๆ และความต้องการที่เพิ่มขึ้นทำให้ภาครัฐไม่อาจดำเนินการบางอย่างได้เอง เพราะอาจไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนหรือผู้สูงอายุ หรือสังคมได้อย่างครบถ้วน ดังนั้นการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการในการจัดสวัสดิการจึงเป็นสิ่งที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งภาครัฐควรให้การสนับสนุนและขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินการในลักษณะของการสร้างการเป็นหุ้นส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยคำนึงถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ประกอบด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

บรรณานุกรม

- กรมกิจการผู้สูงอายุ. (2559). *แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545-2564 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2552)* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: http://www.dop.go.th/download/laws/law_th_20152309144546_1.pdf [2559, 7 ธันวาคม].
- ชัชชชา บุญนิยมแดง และจิตาภา ธิรศิริกุล. (2560). การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุในสาธารณรัฐเกาหลี: กรณีศูนย์ผู้สูงอายุในเขตมหานครโซล. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 23(1), หน้า 34-42.

- พระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2556 (ออนไลน์). (2556). เข้าถึงได้จาก: <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2556/A/031/1.PDF> [2562, 5 มกราคม].
- พลภัทร บุราคม. (2558). *เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการเงิน การคลัง และสถาบันการเงิน*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วรพล โสคติยานุรักษ์. (2559). *เอกสารประกอบการบรรยายรายวิชาตลาด การเงิน และนโยบายการเงิน*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิพรรณ ประจวบเหมาะ. (2553). *คู่ศตวรรษประชากรสูงวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อลงกต สารกาล และศักดิ์ศิทธิ์ ชมารเลิศ. (2561). แนวทางการสร้างองค์ประกอบโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นเลิศด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม: กรณีศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*, 9(1) หน้า 29-58.
- Delmon, Jeffrey. (2009). *Private sector investment in infrastructure: Project finance PPP project and risk*. Alphen aan den Rijn, Netherlands: A co-publication of The World Bank and Kluwer Law International.
- Pattberg, Philipp, et al. (2012). *Public-private partnerships for sustainable development: Emergence, influence and legitimacy*. Cheltenham, UK: Edward Elgar.
- Ramakrishnan, Ramachandran. (2012). *Public private partnership (PPP) in Indian Health Care* (Online). Available: <http://ssrn.com/abstract=2186897> [2016, December 2].
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York, NY: Harper and Row.